

บทบรรณาธิการ

“วารสารหน้าจั่ว” เป็นวารสารวิชาการประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งมีการจัดพิมพ์ ปีละ 2 ฉบับ คือ “วารสารหน้าจั่ว ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม” และ “วารสารหน้าจั่วว่าด้วยประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม และสถาปัตยกรรมไทย” ในโอกาสนี้จึงขอเรียนเชิญนักวิชาการ และผู้ที่สนใจส่งบทความมายังวารสารหน้าจั่วได้ตลอดทั้งปี โดยระบุความตั้งใจว่าจะส่งลงในฉบับใด ทั้งนี้กองบรรณาธิการจะพิจารณาเนื้อหาเพื่อให้เหมาะสมกับวารสารทั้ง 2 ฉบับต่อไป

สำหรับ “วารสารหน้าจั่ว: สถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม ประจำปี พ.ศ. 2557” มีหัวข้อประจำเล่มว่า “ท้องถิ่นนิยมในการศึกษาวิจัยทางสถาปัตยกรรมศาสตร์” อันประกอบด้วยบทความทั้งสิ้น 17 บทความ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาบทความทั้งหมด จะเห็นว่ามีความสัมพันธ์กับภูมิภาคต่างๆ กล่าวคือ “ภาคเหนือ” “ภาคใต้” และ “ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” และบทความอื่นๆ จากจำนวนบทความที่ได้รับการคัดเลือกให้ตีพิมพ์ในวารสารฉบับนี้แสดงให้เห็นถึงความตื่นตัวของวงวิชาการด้านสถาปัตยกรรมในปัจจุบันว่ามีการศึกษาวิจัยเป็นจำนวนมากขึ้นกว่าแต่ก่อนมา นอกจากนี้ จำนวนงานวิจัยเหล่านั้นเป็นผลผลิตจากสถาบันการศึกษาที่ตั้งอยู่ในภูมิภาค รวมไปถึงโครงการวิจัยที่พื้นที่ศึกษา หรือสนามการศึกษายู่ในส่วนภูมิภาค ซึ่งเป็นเพราะการขยายตัวเรื่องของการจัดการศึกษาด้านสถาปัตยกรรมออกไปยังภูมิภาคอย่างกว้างขวางขึ้น นอกจากนี้ ยังมีการศึกษาวิจัยที่มีโจทย์จากท้องถิ่นก็มีมากขึ้นด้วยเช่นกัน จึงเห็นได้ว่าผลงานวิจัยที่เกิดขึ้นเช่นนี้จะมีผู้ใช้ประโยชน์งานวิจัยที่ชัดเจน อีกทั้ง ในปัจจุบันมีการจัดการศึกษาขั้นสูงในระดับปริญญาเอกด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์ก็ยังคงเป็นกลไกที่ทำให้เกิดการสร้างสรรค์ผลงานวิชาการเกี่ยวกับการวิจัยในวิทยานิพนธ์ ตลอดจนการศึกษารายอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องมากขึ้นด้วย นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าบทความเกือบทั้งหมดเป็นบทความที่พัฒนาขึ้นจากการวิจัยแบบรวมกลุ่ม ซึ่งสะท้อนให้เห็นระบบการวิจัยที่มีแนวโน้มว่าการวิจัยในอนาคตจะมีทิศทางว่าจะเกิดเป็นชุดโครงการวิจัย หรือเป็นคณะวิจัยมากขึ้น รวมทั้งการทำงานวิจัยแบบสหวิทยาการทางสถาปัตยกรรม หรือการบูรณาการข้ามศาสตร์ก็จะมีมากขึ้นด้วยเช่นกัน

กลุ่มที่ 1. ว่าด้วยบทความวิชาการ และบทความวิจัยที่มี “พื้นที่ศึกษาอยู่ในพื้นที่ภาคเหนือ และพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์” ซึ่งบทความในกลุ่มนี้มีเนื้อหาว่าด้วยสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม คือ (1) “พลวัตของเรือนพื้นถิ่นไทใหญ่ในพื้นที่ร่วมทางภูมิศาสตร์ในอุษาคเนย์: ไทย เมียนมาร์ จีน อินเดีย” โดย ศาสตราจารย์เกียรติคุณ อรศิริ ปาณินท์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งทำการศึกษาเชิงสังเคราะห์เกี่ยวกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นกลุ่มชาติพันธุ์ไทใหญ่ที่ตั้งถิ่นฐานกระจายตัวในพื้นที่ต่างๆ ทั้งในประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ภาคพื้นทวีป ในลักษณะของการศึกษาแบบสังเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจภาคสนามและการทบทวนสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง (2) “ไม้และอิฐในการก่อสร้างเรือนชาวไทเหนือ ชุมชนบ้านหนองเงิน เชียงตุง เมียนมาร์” โดย อาจารย์เจนยุทธ ล่อใจ อาจารย์กฤษฎา อานโพธิ์ทอง และอาจารย์อดิสร ศรีเสาวนันทน์ นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น เสนอบทการศึกษาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นชุมชนกลุ่มชาติพันธุ์ไทเหนือหมู่บ้านหนองเงิน เมืองเชียงตุง รัฐฉาน เมียนมาร์ ซึ่งบทความนี้พัฒนาขึ้นจากการสังเกตในประเด็นวัสดุก่อสร้างพื้นถิ่นอันเป็นเอกลักษณ์ของหมู่บ้าน คือ การใช้อิฐดินดิบ และโครงสร้างไม้ที่สอดประสานกันอย่างลงตัว สะท้อนถึงภูมิปัญญาและความรู้ของท้องถิ่นในการใช้ทรัพยากรที่อยู่รอบตัวมาสู่การก่อสร้าง

X หน้าจั่ว: ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม
วารสารวิชาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

(3) “เมืองแม่แจ่ม: ภูมิปัญญาล้านนาในการตั้งถิ่นฐาน” โดยอาจารย์อิศรา กันแดง สาขาสถาปัตยกรรม คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา และ (4) “เรือนไม้แม่แจ่ม: ลมหายใจของเขื่อนบะแก่อันนา” โดยอาจารย์สิบบงศ์ จรรย์สิบศรี สาขาสถาปัตยกรรม คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ทั้ง 2 บทความนี้เป็นผลลัพธ์จากการวิจัย 2 เรื่อง คือ “โครงการศึกษารูปแบบและวิธีการจัดทำชุดความรู้เรื่องที่อยู่อาศัย และวิธีการอยู่อาศัยกรณีศึกษา: อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่” และ “โครงการจัดทำแผนที่มรดกทางวัฒนธรรม อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่” โดยได้สังเคราะห์ออกมาเป็นบทความว่าด้วยการศึกษาในมิติต่างๆ ที่สัมพันธ์กับภูมิทัศน์วัฒนธรรมชุมชนแม่แจ่ม และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นที่อยู่อาศัยที่ยังคงธำรงรักษาอัตลักษณ์ความเป็นชุมชนดั้งเดิมของกลุ่มชนชาติพันธุ์ “ไทยวน” หรือ “คนเมือง” ไว้ได้เป็นอย่างดี ด้วยทำเลที่ตั้งของชุมชนที่ตั้งอยู่ห่างไกลจากเมืองเชียงใหม่ และโอบล้อมด้วยทิวเขาสลักซับซ้อนยังผลให้เมืองแม่แจ่มความเปลี่ยนแปลงอย่างค่อยเป็นค่อยไป และยังเก็บรักษาคุณค่าด้านต่างๆ ไว้เป็นต้นทุนทางวัฒนธรรมที่จะสามารถต่อยอดสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนได้เป็นอย่างดี

กลุ่มที่ 2. ว่าด้วยบทความวิชาการ และบทความวิจัยที่มี “พื้นที่ศึกษาอยู่ในพื้นที่ภาคใต้” ซึ่งบทความในกลุ่มนี้มีเนื้อหาว่าด้วยประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นที่สัมพันธ์กับระบบนิเวศลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา คือ (5) “พัฒนาการของผังบริเวณวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ และการสำรวจภาคสนาม” โดย อาจารย์ ดร. เกรียงไกร เกิดศิริ และอาจารย์บุญยกร วชิระเธียรชัย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (6) “มรดกพุทธศิลป์สถาปัตยกรรมวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราช” โดยอาจารย์ ดร. เกรียงไกร เกิดศิริ, อาจารย์อิสริชัย บุรณะอรุณจัน และอาจารย์นันทวรรณ ม่วงใหญ่ สาขาการท่องเที่ยว คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งเป็นบทความวิจัยอันเป็นส่วนหนึ่งของชุดโครงการวิจัย “แผนงานวิจัยแผนยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาคด้วยการจัดการแหล่งมรดกโลกในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ภาคพื้นทวีป” ซึ่งบทความทั้ง 2 เป็นบทความที่ว่าด้วยการศึกษาแหล่งมรดกวัฒนธรรมวัดพระศรีมหาธาตุวรมหาวิหารนครศรีธรรมราชในด้านประวัติศาสตร์ และประวัติศาสตร์ศิลปะสถาปัตยกรรม ที่มีข้อค้นพบรวมไปถึงการทลายเพดานสถานภาพความรู้เดิมอย่างน่าสนใจ ตลอดจนเป็นต้นทุนนำไปสู่การจัดการการท่องเที่ยวและการสื่อความหมายมรดกทางวัฒนธรรมกับการท่องเที่ยว และใช้เป็นฐานข้อมูลในการผลักดันขึ้นเป็นแหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรม

(7) “เรือนพื้นถิ่นในระบบนิเวศน้ำลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาในเขตจังหวัดพัทลุงและนครศรีธรรมราช” โดยอาจารย์อมฤต หมวดทอง คณะสถาปัตยกรรม ผังเมือง และนฤมิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และ (8) “สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นพัฒนาการของรูปแบบสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นที่อยู่อาศัยลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาในเขตจังหวัดพัทลุง” โดย อิสริชัย บุรณะอรุณจัน และกุลพัทธ์ เสนิวังศ์ ณ อยุธยา นักวิจัยในโครงการวิจัยเพื่อจัดการความรู้เรื่องที่อยู่อาศัย และวิธีการอยู่อาศัยผ่านภูมิปัญญาท้องถิ่น พื้นที่ภาคใต้ ซึ่งทั้ง 2 บทความที่กล่าวมานี้มีเนื้อหาว่าด้วยสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นที่อยู่อาศัยของผู้คนในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาภาคตะวันตกในเขตจังหวัดพัทลุงเป็นสำคัญ จากการศึกษาได้เน้นย้ำให้เห็นถึงความสัมพันธ์อันใกล้ชิดของผู้คนท้องถิ่นที่มีต่อระบบนิเวศที่มีความซับซ้อนและหลากหลายอันส่งผลโดยตรงต่อวิถีชีวิต โดยเฉพาะการสรรค์สร้างสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นและสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมต่างๆ

กลุ่มที่ 3. ว่าด้วยบทความวิชาการ และบทความวิจัยที่มี “พื้นที่ศึกษาอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งบทความในกลุ่มนี้ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น คือ (9) “แบบแผนและความสัมพันธ์ของเรือนพื้นถิ่นระหว่างกลุ่มคนไทยอีสานและไทยโคราช พื้นที่กรณีศึกษา ตำบลบ้านค่าย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ” โดย ศุภชัย ถนอมพันธ์ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และรองศาสตราจารย์ชินศักดิ์ ตันติกุล ภาควิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ซึ่งทำการศึกษาเปรียบเทียบวิถีวัฒนธรรมชาวไทยอีสาน และชาวไทยโคราชที่ต่างเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในพื้นที่ร่วมบริเวณเดียวกัน โดยมุ่งหมายในการศึกษาเปรียบเทียบผลของวัฒนธรรมที่แตกต่างผ่านการศึกษาศาปัตยกรรมพื้นถิ่นเรือนที่อยู่อาศัย

กลุ่มที่ 4. ว่าด้วยบทความวิชาการ และบทความวิจัยที่เป็น “การศึกษาอย่างเป็นองค์รวมเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น” ประกอบด้วยบทความ 2 บท คือ (10) “6 กระบวนทัศน์ในการศึกษาศาปัตยกรรมพื้นถิ่น” โดยธนิศร์ เสถียรนาม นักศึกษาปริญญาเอกหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพดล ตั้งสกุล คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นการตรวจสอบสถานภาพความรู้และทบทวนสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นที่มีการตีพิมพ์มาแล้วในอดีต โดยการจำแนกประเภท การจัดหมวดหมู่ การศึกษาที่ผ่านมาเป็นกลุ่มๆ แล้ววิเคราะห์ซึ่งช่วยทำให้เข้าใจพัฒนาการทางความคิด และมุมมองของการศึกษาศาปัตยกรรมพื้นถิ่นที่ผ่านมาอันจะนำไปสู่การตั้งคำถามในการศึกษาศาปัตยกรรมพื้นถิ่นอย่างต่อเนื่องในอนาคต

(11) “หลังคาใบไม้ในประเทศไทย” โดยรองศาสตราจารย์ สุวัฒน์ บุญยฤทธิกิจ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นผลลัพธ์จากข้อสังเกตจากคลังเก็บข้อมูลภาคสนามในพื้นที่ต่างๆ ในประเด็นที่ว่าด้วยวัสดุผนังหลังคาพื้นถิ่นที่ใช้ใบไม้ชนิดต่างๆ มาเป็นวัสดุดิบ ซึ่งนอกจากจะรวบรวมชนิดพันธุ์ใบไม้แล้วยังให้ข้อมูลเทคนิควิธีการผลิตวัสดุผนังจากใบไม้อีกด้วย

กลุ่มที่ 5. ว่าด้วยบทความวิชาการ และบทความวิจัยที่เป็น “การศึกษาแบบองค์รวมเกี่ยวกับวางผังภาค และเมือง และการออกแบบชุมชนเมือง” ประกอบด้วยบทความ 4 บท คือ (12) “ศักยภาพเชิงพื้นที่เพื่อการพัฒนาจังหวัดอย่างบูรณาการกรณีศึกษาจังหวัดบึงกาฬ” อาจารย์ ดร. สฤณี ดิยะวงศ์สุวรรณ, รองศาสตราจารย์วี ชาญเมษินู คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และสุณีย์ กวีศราศัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของโครงการวิจัยบริการวิชาการต่อจังหวัดบึงกาฬเพื่อกำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดที่ตั้งศักยภาพของพื้นที่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

(13) “การค้นหาทฤษฎีการวางผังออกแบบจัดรัศ และลานหน้าอาคาร” โดยรองศาสตราจารย์ สิทธิพร ภิรมย์รัตน์ ภาควิชาการออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรเป็นบทความวิชาการที่มุ่งจะสร้างทฤษฎีว่าด้วยการออกแบบวางผังพื้นที่โล่งสาธารณะของเมือง และพื้นที่ด้านหน้าของอาคารให้ด้วยการบูรณาการองค์ความรู้ศาสตร์ด้านสถาปัตยกรรมมาสู่แนวความคิดในการออกแบบวางผังพื้นที่ว่างสาธารณะให้ใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม ในขณะที่เดียวกันก็มีคุณค่าด้านสุนทรียภาพ และสร้างความรู้สึกเชื่อมโยงไปถึง “นัยของสถานที่” หรือ “sense of place” อันเป็นผลลัพธ์ของการออกแบบด้วย

XII หน้าจั่ว: ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม
วารสารวิชาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

(14) “การตัดสินใจในพระนครกับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของชนชั้นนำสยาม” โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐวดี ปรีชญานิตย์ ภาควิชาการออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่การศึกษาพัฒนาการของกรุงเทพมหานครผ่านการศึกษาทางกายภาพ และเอกสารทางประวัติศาสตร์เพื่อสร้างคำอธิบายต่อแรงจูงใจในการพัฒนาที่ดินด้วยการตัดสินใจ สบายต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร

(15) “Intensity and Identity of the place: the role of public-private interface in Nezu, Tokyo” โดย Assistant Professor Muminovic Milica จาก Faculty of Arts and Design, University of Canberra ซึ่งเป็นบทความที่ทำการศึกษาย่าน Nezu ในกรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

กลุ่มที่ 6. ว่าด้วยบทความวิชาการ และบทความวิจัยที่เป็น “ปกิณกะเกี่ยวกับ สถาปัตยกรรม” (16) “The Man Without Qualities: Karl Kraus, Adolf Loos and Aestheticism of fin de siècle Vienna” โดย Associate Professor Tonkao Panin คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และ (17) “การพัฒนาโปรแกรมเสริมใน Google SketchUp เพื่อแสดงภาพของอุปกรณ์บังแดด ประกอบการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์การบังแดด ตามกฎหมายอนุรักษ์พลังงาน” โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชญานนท์ และอาจารย์ ดร. ทนาย จารุชัยมนตรี ภาควิชาเทคนิคสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ได้วิจัยพัฒนาโปรแกรมเสริมสำหรับโปรแกรม Google SketchUP ที่เป็นโปรแกรมสามมิติ สำหรับพัฒนาแบบ และการนำเสนอที่ในวงวิชาการ และวิชาชีพมีความนิยมใช้อย่างสูงในปัจจุบัน

สุดท้ายนี้ กองบรรณาธิการวารสารหน้าจั่ว ฉบับสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม ขอขอบพระคุณ นักวิชาการทุกท่านที่ส่งบทความมาเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ กองบรรณาธิการฯ หวังว่าวารสารหน้าจั่ว ซึ่งทำหน้าที่เป็นวารสารวิชาการด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์ ที่มีอายุเก่าแก่เกือบ 30 ปีนี้ จะเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ความรู้ด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์ ทุกแขนง เพื่อตอบโจทย์ความต้องการวิชาความรู้ทั้งทางวิชาการ และวิชาชีพ และได้รับความสนใจจากผู้อ่านเช่นนี้ตลอดไป

Editor Talk

“Na Jua”, the gable in Thai Architecture, is an academic journal initiated by the Faculty of Architecture, Silpakorn University, and is launched twice a year. The journal comprises two main aspects: “Na Jua: Architecture, Design, and Built Environment” and “Na Jua: History of Architectural and Thai Architecture”, and this is the 28th edition. Those who are interested can submit the articles throughout the year; however, the editorial team will consider and choose which aspect should be most suitable to purpose of the journal.

“Na Jua: Architecture, Design, and Built Environment”, 28th Edition, possesses the theme as “Localism in Architectural Study and Research”, with 17 articles which convey academic relationship in regions, such as the North, the South, and the Northeast. This can prove that fields of studies and researches in architecture have expanded due to the fact that universities in the regions provide more and deeper fields of studies, especially the Ph.D. programs. Moreover, the articles are mostly from the research projects which reflect that not only architectural studies are done, but cultural environments are also considered.

The first category comprises **academic and research papers based in the North and related contexts.** (1) “The Dynamic of Tai Yai Vernacular Houses in Southeast Asia: Thailand, Myanmar, China and India”, by Ornsiri Panin, Professor Emeritus at the Faculty of Architecture, Kasetsart University, aims to figure out the relationship of Tai Yai people in Southeast Asia. The data is from both primary and secondary sources, which are field studies and documents.

(2) “Wood and Clay Brick in Construction of Tai-Nua’s Houses, Nhong-Nguen Village, Kengtung, Myanmar”, by Janeyut Lorchai, Adisorn Srisaowan, and Kritsada Anprothong, Ph.D. Candidates in Vernacular Architecture, Silpakorn University, focuses on vernacular architecture of Tai Nua in Shan state of Myanmar and it was found that local materials like clay and wood can go compatibly with construction techniques used for the structure of the buildings. This also proves the identity and local wisdom of the locals.

(3) “Maechaem: the Lanna Wisdom of Urban Settlement”, by Isara Guntang, lecturer at the Faculty of Art and Architecture, Rajamankala University of Technology Lanna, and (4) “Mae Chaem Wooden Houses: Breath of Lanna Ancient Houses”, by Suebpong Chansuebsri,

XIV หน้าจั่ว: ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม
วารสารวิชาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

lecturer at the Faculty of Art and Architecture, Rajamankala University of Technology Lanna, are the consequences of the research projects “Forms and Methods of Housing and Ways of Life: a Case Study of Mae Cham District, Chiang Mai Province” and “Project on Cultural Mapping for Mae Cham District, Chiang Mai Province”. Cultural landscapes of Mae Cham District are synthesized into dimensions. In addition, it was found that the remote setting of Mae Cham District is one factor for the reason why the identity of Tai Yuan or the locals can be preserved. Types of value will also lead the area to sustainability.

The second category consists of **academic and research papers based in the South and related contexts.** (5) “The Study of the Layout Plan Development of Wat Phra Boromthat Nakhon Si Thammarat from Historical Documents and Field Survey”, by Kreangkrai Kirdsiri, Ph.D., lecturer, and Boonyakorn Vajiratheinchai, lecturer at the Department of Thai Architecture and Related Arts, Faculty of Architecture, Silpakorn University, and (6) “Buddhism and Architectural Heritage of Wat Phra Borom That Nakhon Si Thammaraj”, by Kreangkrai Kirdsiri, Ph.D., lecturer at the Faculty of Architecture, Silpakorn University, Isarachai Buranaut, Ph.D. Candidate and the researcher of the Research Program of “Driven Strategic Plan for Thailand as a Hub of Tourism by Managing the World Heritage in the Main Land of Southeast Asia”, and Nantawan Muangyai, Ph.D., lecturer at the Department of Tourism, Faculty of Humanities, Chiang Mai University, aim to study the cultural heritage of Wat Phra Borom That Nakhon Si Thammaraj in historical contexts, including art and architecture. The findings lead to the discovery of the past. In addition, tourism management and interpretation for cultural heritage are realized. This can be the data base to nominate the site as the World Heritage.

(7) “Vernacular Architecture in Ecological Contexts of the Songkhla Lake Basin, Pattalung and Nakhon Si Thammaraj Province”, by Amarit Muadthong, lecturer at the Faculty of Architecture, Urban Design, and Creative Arts, Mahasarakham University, and (8) “Development of Vernacular Dwelling House in Songkhla Lake Basin, Pattalung Province”, by Isarachai Buranaut, Ph.D. Candidate, and Kullaphut Seneevong Na Ayudhaya, the researcher of “A Study on the Explicit Knowledge and Local Wisdom in the Field of Housing for Knowledge Management in the South of Thailand Research Program”, portray the vernacular

architecture found in the west side of the Songkhla Lake Basin, Pattalung Province. The articles mainly mention relationship between ways of life of the locals and their complex ecological contexts. The outstanding findings are the creativity in vernacular housing and cultural contexts, caused by limitations and differences in the setting.

The third category comprises **academic and research papers based in the Northeast and related contexts.** (9) **“Traditions and Relations of Vernacular House Between Thai E-San and Thai Korat Groups: a Case study at Tambon Bankhai, Muang District, Chaiyaphum Province”**, by Supachai Thanomphan, a Master’s Degree student in Vernacular Architecture Program, Silpakorn University and his thesis advisor, Associate Professor Chinnasak Tandikul, the Department of Architecture, Faculty of Architecture, Silpakorn University, aims at comparing lifestyles of the Thai E-San and Thai Korat Groups, who share the same ecological contexts. Vernacular architecture, in which different culture is found, is the gist of the study.

The fourth category consists of **academic and research papers of holistic approach towards vernacular architecture.** (10) **“Six Paradigms in the Vernacular Architectural Study”**, by Tanit Satheinnam, Ph.D. Candidate in Architecture Program and his advisor, Nopadon Thungsakul, Ph.D., Assistant Professor at the Faculty of Architecture, Khon Kaen University, aims to review published documents on vernacular architecture, then the findings are classified and analyzed. This brings about understanding in notions and concepts, which will lead to many more discoveries in terms of vernacular architecture in the future.

(11) **“Leaf Roof in Thailand”**, by Suphat Bunyarittikit, Associate Professor at the Faculty of Architecture, King Mongkut’s Institute of Technology Ladkrabang, analyzes the results from the field survey whose focus is on types of leaves. The collected data and findings are about leaves which can be used for roof. Not only types of leaves are listed, but also the techniques for production.

The fifth category comprises four academic and research papers of holistic approach towards urban planning and design. (12) **“A Study on Integration of Provincial Potential Development: Case Study of Bueng Karn Province”**, by Sarit Tiyawongsuwan, Ph.D., lecturer, Rawee Harnpachern, Associate Professor at the Faculty of Architecture, Khon Kaen University, and Sunee Kavisarasai, from Research and Development

XVI หน้าจั่ว: ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม
วารสารวิชาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Institute, Khon Kaen University, is the result from projects on academic services in Bueng Karn Province in order to drive the strategic plan, focusing on the potency of the province, which is effective and will bring about the greatest benefit.

(13) **“Searching for Theory in Planning and Designing of Square and Plaza”**, by Sitthiporn Piromruen, Associate Professor at the Department of Urban Design, Faculty of Architecture, Silpakorn University, aims to prepare the theory for the design of space in the city by integrating the concepts of architecture and designing the urban space to make it become efficient in terms of utility and aesthetic value. In addition, sense of place will also be raised.

(14) **“The Building of Streets in Bangkok and the Economic Advantages of the Siamese Leading Class”** by Nattawut Preyawanit, Ph.D., Assistant Professor at the Department of Urban Design, Faculty of Architecture, Silpakorn University, focuses on studying the development of Bangkok in physical aspects via tangible resources and documents. The explanation of the inspiration for the creation of roads and boulevards in Bangkok is also prepared.

(15) **“Intensity and Identity of the place: the role of public-private interface in Nezu, Tokyo”**, by Muminovic Milica, Assistant Professor at the Faculty of Arts and Design, University of Canberra, emphasizes on the study and findings of Nezu in Tokyo, Japan.

The last category consists of academic and research papers on miscellaneous aspects of architecture. The first study is (16) **“the Man Without Qualities: Karl Kraus, Adolf Loos and Aestheticism of Fin de Si`cle Vienna”**, by Tonkao Panin, Ph.D., Associate Professor at the Faculty of Architecture, Silpakorn University, and the second title is (17) **“The Development of a Google SketchUp Plugin to Create 3D Models of Shadings for Shading Coefficient Calculation According to Energy Conservation Law”**, by Prechaya Mahattanatawe, Ph.D., Assistant Professor, and Tayagorn Charuchaimontri, Ph.D., Lecturer at the Faculty of Architecture, Silpakorn University, aiming at developing Google SketchUP, which is a computer program for 3D models and academic presentation. This program is also popular for practiced works.

The editorial staff would like to thank all the authors and hope that this journal is one of the tools to spread fields of knowledge to both staff in academic institutes and professionals.

